

امام صادق علیه السلام هرگاه قرآن را به دست می گرفت، قبل از گشودن و تلاوت آن، چنین دعا می کرد:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْ هَٰذَا کِتَابُکَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِکَ عَلٰی رَسُوْلِکَ مُحَمَّدَ بنِ عَبْدِاللهِ، وَ کَلَامُکَ النَّاطِقُ عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّکَ، جَعَلْتَهُ هَادِیًا مِنْکَ اِلٰی خَلْقِکَ وَ حَبْلًا مُّتَّصِلًا فِیْمَا بَیْنِکَ وَ بَیْنِ عِبَادِکَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ نَشَرْتُ عَهْدَکَ وَ کِتَابَکَ، اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِیْ فِیْهِ عِبَادَةً، وَ قِرَاتِیْ فِیْهِ فِکْرًا، وَ فِکْرِیْ فِیْهِ اَعْتِبَارًا، وَ اجْعَلْنِیْ مِنْ اَتَّعِظُ بِبَیَانِ مَوَاعِظِکَ فِیْهِ وَ اجْتَنِبُ مَعَاصِیْکَ، وَ لَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاتِیْ عَلٰی سَمْعِیْ، وَ لَا تَجْعَلْ عَلٰی بَصْرِیْ غِشَاوَةً، وَ لَا تَجْعَلْ قِرَاتِیْ قِرَاءَةً لَا تَدَّبَّرُ فِیْهَا، بَلْ اجْعَلْنِیْ اَتَدَّبَّرُ آیَاتِهِ وَ اَحْکَامَهُ، اَخِذًا بِشَرَائِعِ دِیْنِکَ، وَ لَا تَجْعَلْ نَظْرِیْ فِیْهِ غَفْلَةً وَ لَا قِرَاتِیْ هَذَرًا، اِنَّکَ اَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِیْمُ.

(بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۹۲، ص ۲۰۷)

قرآن #عصر_آیه ۱	سوره ی مبارکه ی عصر؛ آیه ی شریفه ۱ : - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ - وَالْعَصْرِ
فارسی =	پناه می برم به خدا از شیطان رانده شده - به نام خداوند بخشنده و مهربان سوگند به عصر [غلبه حق بر باطل]
ترکی =	الله ئا پناه آپاری رام شیطان رجیم نن - الله ئین رحمان و رحیم آدی نان (باشلئیرآم) - « عصر » ئه آند اَلْسَّیْنِ،

قرآن #عصر_آیه ۲	سوره ی مبارکه ی عصر؛ آیه ی شریفه ۲ : اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِیْ خُسْرٍ
فارسی =	که واقعا انسان دستخوش زیان است
ترکی =	دوزدندی کی « انسان » (لار) حتمی دن خُسران (و زیان) دا دی ،

قرآن #عصر_آیه ۳	سوره ی مبارکه ی عصر؛ آیه ی شریفه ۳ : اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ
فارسی =	مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند

ترکی =	إِلَّا أَكْسَرَ كِيَّ إِيْمَانِ كُتِّيرِبْ لَر وَ صَالِحْ لِيْ ايشْ لَرْنِيْ كُتُّورِبْ لَر وَ (بير بير لرئين) حق تُهْ تَوْصِيَهْ ائْلِيْبْ لَر وَ صَبْرْ تِهْ تَوْصِيَهْ ائْلِيْبْ لَر.
--------	---

صَدَقَ اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَ صَدَقَ وَ بَلَغَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ، وَ نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

امام صادق عليه السلام اين گونه دعا مي خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ كِتَابِكَ، الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا، وَ لَكَ الشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ عَلَى مَا قَدَّرْتَ وَ وَقَّعْتَ .
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَكَ، وَ يُحَرِّمُ حَرَامَكَ، وَ يَجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَ يُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ وَ نَاسِخِهِ وَ مَنَسُوخِهِ، وَ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَ رَحْمَةً، وَ حِرْزاً وَ ذُخْرًا .
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أَنْسَاءً فِي قَبْرِي ، وَ أَنْسَاءً فِي حَشْرِي ، وَ أَنْسَاءً فِي نَشْرِي ، وَ اجْعَلْهُ لِي بَرَكَاتٍ بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَ ارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ نَجِيِّكَ وَ دَلِيلِكَ، وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيِّكَ وَ خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ، وَ عَلَى أَوْصِيَائِهِمَا الْمُسْتَحْفَظِينَ دِينَكَ الْمُسْتَوْدَعِينَ حَقَّكَ، وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۰۸)